

styrrelser og komiske Naragtigheder kunne fremkomme. Det er overhovedet mærkeligt, at et Apparat som Telefonen kan benyttes af alle og enhver og paa de lange Afstande. Det forbavser mig, hver Gang jeg telefonerer, jeg undrer mig hver Gang over, at Telefonen er i Orden; jeg er ikke saa fordringsfuld som det ærede Medlem. Den ærede Ordfører talte om det store Raseri, som var fremkaldt. Jeg skal indrømme, at der er en vis stærk Stemning oppe, særlig i Provinsbyerne, men nu have vi jo gaaet i flere Aar og hørt Tale om det stille Raseri, som har hersket hos alle dem, der skulde betale for dem, som nu rase. Det er i alt Fald en Ulempe, som er bleven afhjulpen. Man maatte jo kunne sige sig selv, at naar de Klager skulde afhjælpes, som nu fra en stor Del og absolut den største Del af Publikum have været førte over, at nogle faa benyttede Telefonen meget stærkt, og de andre maatte betale derfor, er det klart, at man paa den anden Side vilde faa Klager fra dem, som have benyttet Telefonen stærkt, naar de nu kom til at betale nogenlunde i Forhold til den Brug, de gøre af Telefonen. Jeg skal lige over for den ærede Ordfører oplyse — hvad jeg har ad officiel Vej — at paa Københavns mellem 7 og 8,000 Telefonabonnenter kommer der mærkelig nok ikke mere end 2,000 daglige Samtaler med Provinserne, altsaa kun en for hver fjerde Abonnent, og deraf maa regnes saadan noget som 800 Samtaler med Københavns Omegn, saaledes at det i Virkeligheden indskrænker sig til 11 — 1200 Samtaler daglig — for saa vidt det overhovedet kan konstateres; thi jeg maa tilføje, at jeg erkender, at man ikke har nogen nøjagtig Statistik derover. Men for saa vidt man altsaa kan komme til et Resultat, er der i Virkeligheden, naar man ser bort fra Københavns Omegn, kun ca. 1,200 Samtaler daglig fra København ud over det ganske Sjælland. Hvorledes det ærede Medlem nu kan sige, at langt den største Del — det staar der for øvrigt ogsaa i Forslaget til Dagsordenen — have lidt Skade, og at det nærmest kun er D-Abonnenterne, der have tjent, men at A-Abonnenterne kun tilsyneladende have tjent, men i Virkeligheden have tabt, er mig ganske uforstaaeligt. Det ærede Medlem regner jo meget hurtigt og let, men han har maaske ikke haft dette Tal — det vil jeg indrømme; man vil imidlertid let se, at naar ca. 8,000 Abonnenter — der er jo mellem 7 og 8,000 — ikke føre mere end 2,000 Sam-

taler daglig, som altsaa maa sættes til 20 Øre — lad os tage Gennemsnitsprisen, det var den, det ærede Medlem selv benyttede — faa vi 18 Kr. om Aaret for hver af de 8,000 Abonnenter; det vil hurtigt kunne regnes efter. Abonnenter spare 50 Kr. og profitere altsaa 32 Kr. over en Bank. At dette Tab vil lides af Telefonselskabet direkte, maa man jo erkende. Det kan gerne være, at det hurtigt vil indvindes paa anden Maade — det bliver noget andet — men straks vil der blive dette Tab, som jo ogsaa den højtærede Minister oplyste. Dernæst udtalte den ærede Ordfører, at i Distrikter, hvor man nu vil faa Telefonen for 20 Kr. + 3 Øre pr. Samtale, vil man sige: ja, det ser ud, som om det var billigere, men nej, det er i Virkeligheden dyrere, thi Afstanden er bleven indskrænket; det kunde han ganske vist ikke rigtig regne ud, men, tilføjede det ærede Medlem, det vil blive et Tab lige som i København. Jeg vil holde mig til den sidste Del af Sætningen, og da det, som jeg har vist, bliver en Gevinst i København, gaar jeg ud fra, at det ogsaa vil blive en Profit i de paagældende Distrikter. Det er overhovedet en Fejltagelse, som gik igen i hele den ærede Ordførers Foredrag — og som ogsaa fandtes i Dagsordenen — naar han flere Gange med Patos udtalte, at de Abonnenter, som have skabt de store Rigdomme, de mange Procenter og det store Reservefond, ere dem, som nu skulle bløde gennem de ny Takster. Nej, det er lige omvendt, det er de Abonnenter, som have telefoneret meget mindre, end de have betalt for, der have skabt de store Rigdomme, og det er de store Forretningsfolk, og jeg kan maaske sige Folk som det ærede Medlem og jeg, der tidligere have faaet Telefonen alt for billig, meget for billig. Derfor kan jeg ikke se nogen Uret i, at dette stille Raseri, som man nu har hørt om i flere Aar, imødekommes, saaledes at der virkelig bliver Fortjeneste for dem, som have betalt meget for højt, og at de, som have haft Telefonen alt for billig, komme til at betale noget mere. Naar man nu nævner en saadan Sum som 1,400 Kr., der skulde være overordentlig høj for det bekendte Firma Malling, som maa betale for 25 daglige Samtaler, lyder det jo som en særdeles høj Sum, men man maa ogsaa huske paa, hvad 25 daglige Samtaler vil sige. Man kan til Sammenligning tænke paa, hvad 25 daglige Breve à 8 Øre betyder. Det er dog 600 Kr. om Aaret. Altsaa er der i og for sig ikke noget saa forfærdeligt i,